

Výročie úmrtia cisára bl. Karola I. Habsburského

Stanislav Žlnay

3. apríla 2021 ✝ **Cirkev**

Dátumom 1. apríla si tohto roku kresťania katolíci pripomínajú Zelený štvrtok – poslednú večeru Ježiša Krista a ustanovenie Eucharistie. Do našich moderných dejín sa tento dátum zapísal ako deň úmrtia posledného panovníka – Karola I. Habsburského.

Prvého apríla 1922 bola Biela sobota a na portugalskom ostrove Madeira umiera posledný panovník Habsburskej monarchie. Po nešťastnom vojnovom konflikte, ktorého ukončenie rozbilo dovtedajšiu geografickú a aj politickú štruktúru Európy, bolo treba budovať novú budúcnosť vojnou zničeného kontinentu. V krajinách bývalej monarchie sa stalo nepopulárne prejavovať súcit k starému zriadeniu, ktoré bolo reprezentované osobou panovníka. Zaiste aj preto, lebo habsburská dynastia bola katolíckou rodinou a nová Európa už nemala byť postavená na kresťanských zásadách.

Karol, ako mladý a politicky neskúsený panovník, nevedel docieľiť svoj najväčší sen a to skoré mierové ukončenie vojny. Stále sa bojovalo a jeho prosby a snahy nikto nebral vážne.

Po jej skončení sa zriekol politického riadenia krajiny, ale zásadne sa odmietol vzdať trónu. Bol presvedčený, že ako apoštolský kráľ sa nemôže jednoducho zrieknuť koruny a najmä aj zodpovednosti, ktorá mu bola v Božom pláne dejín zverená. Tým sa stal nebezpečným pre nové politické sily nie iba vo svojej vlasti (po roku 1918 Republika Nemecké Rakúsko), ale jeho meno vyvolávalo priam hrôzu aj v Československu. Pre šľachtu a aristokraciu nebolo viac miesta v novej Európe.

Aby neprekážal, bol spolu s manželkou Zitou poslaný do vyhnanstva na od Európy vzdialený ostrov Madeira. Toto miesto mu vybrali predstavitelia krajín Dohody. Bez peňažných prostriedkov, bez sociálnych kontaktov mal v meste Funchal dožiť svoj život, nie ako monarcha, ale ako obyčajný človek. Vplyvom vlhkého podnebia a v dome bez elektriny vážne ochorel. O niekoľko týždňov na následky choroby aj zomiera.

Niekoľko dní pred smrťou sa svojej manželke Zite zveril: „*Chcem ti teraz jasne povedať, ako to so mnou je: vždy som sa snažil rozpoznať Božiu vôľu a konať v plnom súlade s ňou.*“

S nekonečnou trpezlivosťou, oddanosťou a láskavosťou k druhým znášal chorobu aj bolesti. Pod vankúšom mal od začiatku choroby obrázok Najsvätejšieho srdca Ježišovho a v ruke držal ruženec, osobný dar od pápeža sv. Pia X.

Pohreb sa konal 5. apríla za účasti 30 000 miestnych obyvateľov. Miesto jeho posledného odpočinku je v kostole Nossa Senhora do Monte v meste Funchal na ostrove Madeira. Jeho srdce je podľa starej habsburskej tradície uložené v kláštore Muri vo Švajčiarsku. Už v deň jeho pohrebu sa medzi obyvateľmi mesta Funchal o ňom hovorilo ako o *Rei santo* – svätom kráľovi.

Po jeho beatifikácii sa šíri názor, že môže byť považovaný za patróna neúspešných ľudí, pretože mnoho vecí, ktoré si ako panovník vytýčil, napokon nedosiahol. Dokonca umrel vo vyhnanstve, ďaleko od domova a v

biednych podmienkach. Karolovi záležalo na obyvateľoch jeho mocnárstva, no to najdôležitejšie pre neho bolo, ako obstojí pred Božou tvárou.

V dnešnej dobe môže byť vzorom i orodovníkom pre mnohých politikov, otcov rodín, ale aj pre tých, ktorí majú pocit, že sa im v živote nič nedarí a sú opustení.

Karol I. Habsburský sa narodil 17. augusta 1887 a zomrel 1. apríla 1922. 3. októbra 2004 ho sv. Ján Pavol II. vyhlásil za blahoslaveného. Samotný Karol Wojtyła dostal pri krste meno Karol, práve podľa tohto panovníka.

Autor je členom Modlitebnej ligy cisára Karola za mier medzi národmi

Zdroj titulného obrázka

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vyrocie-umrtia-cisara-bl-karola-i-habsburskeho/>